

Begrundelse

Når en person bliver skadet og skal have erstatning fra f.eks. et forsikringsselskab, er det selskabet som afgør, hvilken speciallæge, der skal foretage undersøgelsen og som f.eks. afgør mén-graden m.v. Også når det er det offentlige i form af Arbejdsskadestyrelsen, der skal afgøre en sag om erstatning ved ulykke, så er det ikke patienten, der bestemmer, hvem lægen er.

Det ville være hensigtsmæssigt om både Arbejdsskadestyrelsen og forsikringsselskaberne fik pligt til at fremsende patienten en liste over f.eks. 5 - 10 godkendte speciallæger i området. Patienten kan herefter selv foretage valget af læge og dermed undgå mistanke om, at lægen er imod patienten.

Svar (20/10 97)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan henvise til min besvarelse til Erhvervsudvalget af spørgsmål 261, hvoraf det bl.a. fremgår, at jeg har udsendt Finanstilsynets redegørelse om forsikringsselskabers valg af speciallæger til høring med henblik på at få synspunkter herpå. Jeg agter endvidere at indkalde Rådet for Dansk Forsikring og Pension til et møde om, hvordan man kan forebygge tvivl om udvælgelse af speciallæger.

Hvorvidt dette arbejde vil resultere i forslag om ændring af lovregler eller ændring af praksis er det derfor ikke muligt at besvare i dag.

Som det fremgår af Finanstilsynets redegørelse, er det overordnede juridiske grundlag for forsikringsselskabernes eventuelle indhentning af yderligere oplysninger, herunder speciallægeerklæringer, forsikringsaftalelovens bestemmelser, især § 22.

For så vidt angår arbejdsskadeområdet, har Socialministeriet oplyst, at valg af speciallæger sker i henhold til § 22, stk. 1 i lov om forsikring mod følger af arbejdsskader.

Spm. nr. S 21

Til skatteministeren (7/10 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der ikke er normalt fradrag, for de udgifter en virksomhed har til advokat m.v. ved retssager om navnestrid?«

Begrundelse

I en konkret sag har en skatteyder med egen virksomhed haft en retssag om en navnestrid - om hvad virksomheden måtte hedde. Da virksomheden bogførte udgifter til advokat og andre udgifter i forbindelse med sagen, så har skattemyndighederne meddelt, at disse udgifter ikke kunne indgå som fradragsberettiget driftsudgift, eftersom der var tale om en navnestrid.

Det forekommer alt andet end logisk, at advokatudgifter m.v. skal differentieres i forhold til, hvilken type retssag virksomhederne er involveret i.

Svar (20/10 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hovedreglen vedrørende erhvervsdrivendes fradrag for udgifter findes i statsskattelovens § 6 a, hvorefter de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, kan fradrages.

Herudover findes der i den øvrige skattelovgivning særbestemmelser, der hjemler fradrag for udgifter, der ikke umiddelbart kan fradrages med hjemmel i statsskattelovens § 6 a.

Vedrørende advokatudgifter m.v. er der således i ligningslovens § 8 J givet særskilt adgang til at fradrage advokat- og revisoromkostninger, der afholdes i forbindelse med etablering eller udvidelse af en virksomhed, idet etablerings- og udvidelsesomkostninger efter praksis ikke er fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6 a. Typisk vil der efter ligningslovens § 8 J kunne gives fradrag for udgifter til honorarer for rådgivning, udfærdigelse af dokumenter, gebyrer i forbindelse med stiftelse af et selskab eller lignende.

I alle andre tilfælde end etablering og udvidelse beror adgangen til fradrag for advokatudgifter m.v. på en konkret vurdering af udgiftens karakter sammenholdt med hovedreglen i statsskattelovens § 6 a.